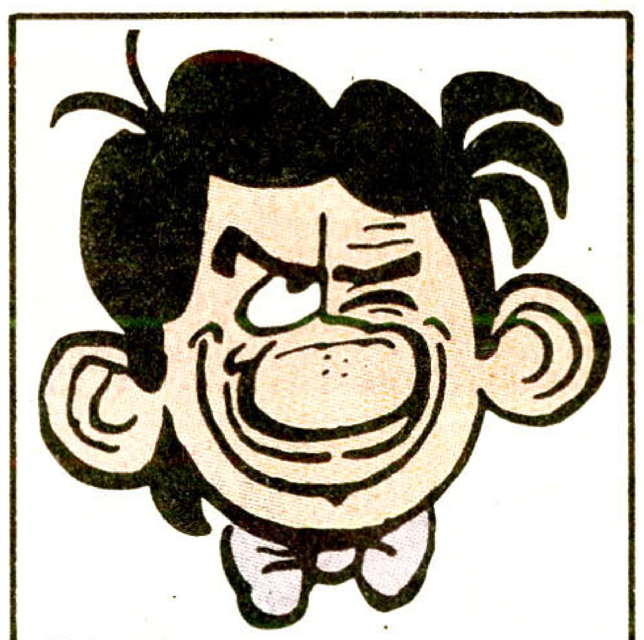

UTANMAZ ADAM

Dıgıl

DİRENCİ1 _ MELİH41

.Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1000 Lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 106

9 MAYIS 1991

BİROL BAYRAM'DAN

ADALETÇİ

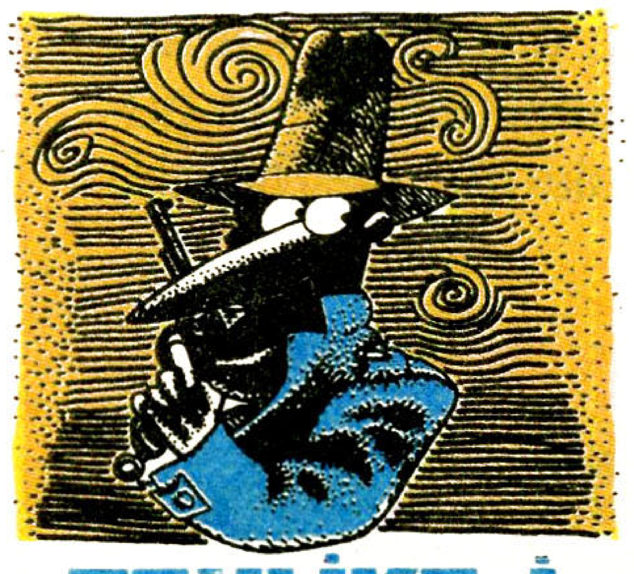

TEHLİKE-İ REFİK

TURGAY TÜYSÜZ'DEN

SEVİMLİ RECO

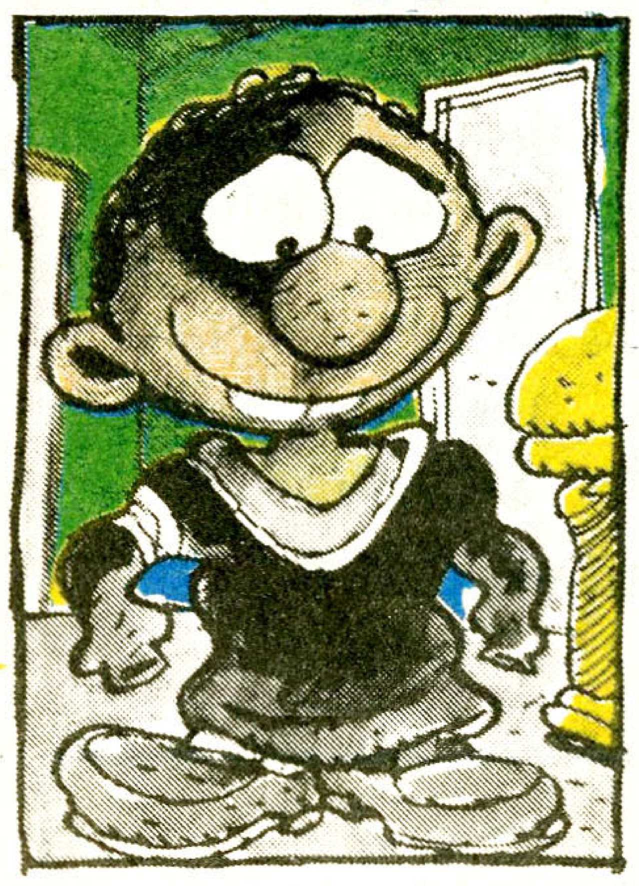

SERHAT GÜRPINAR'DAN

KISMET

SUAT GÖNÜLAY'DAN HERKESİN NERMİN

Sayfa 13–14'te başladı...

Mikro MAGANDA

Serhat Günpınar

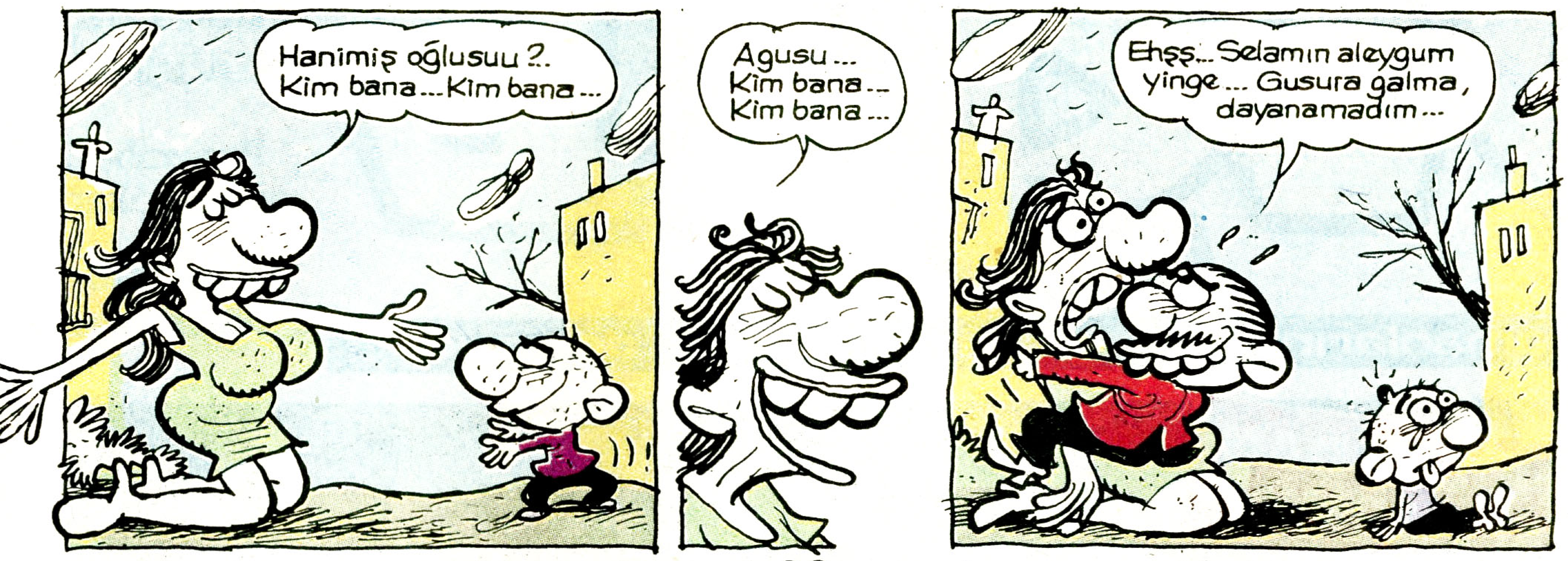

Ayıptır Şeetmesi

Murat

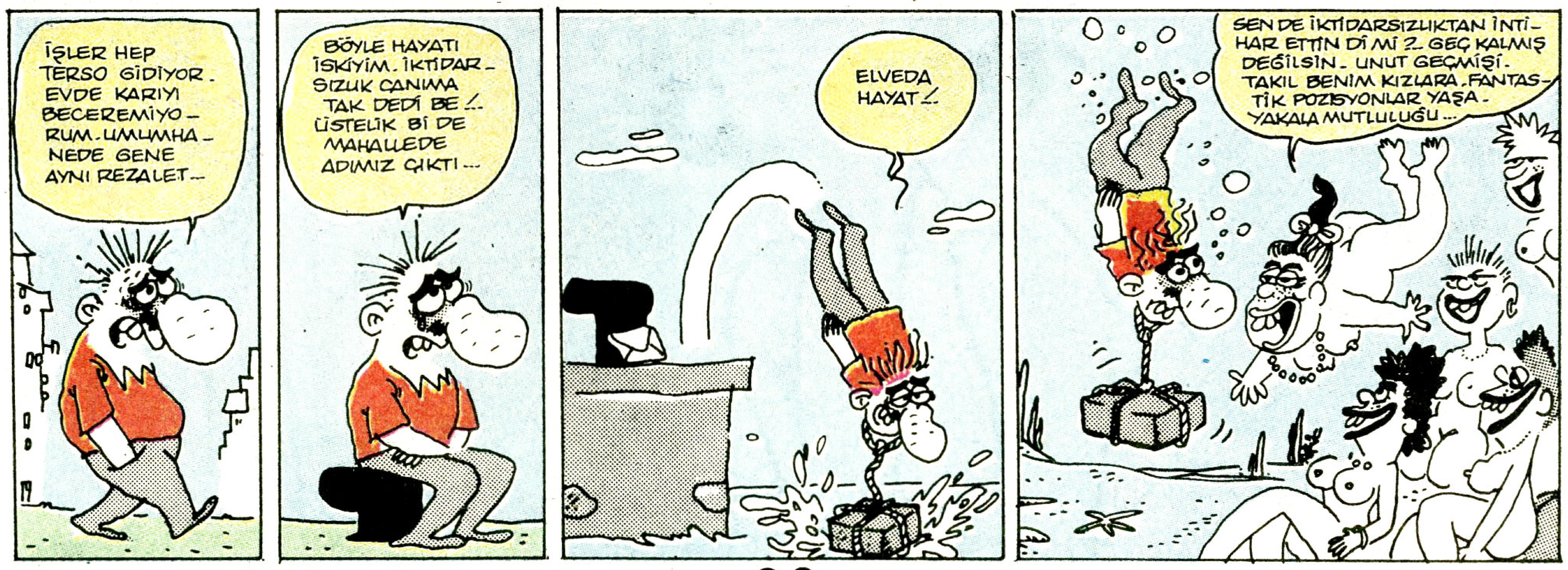

TEHLİKE-İ REFİK

SUAT GÖNÜLAY

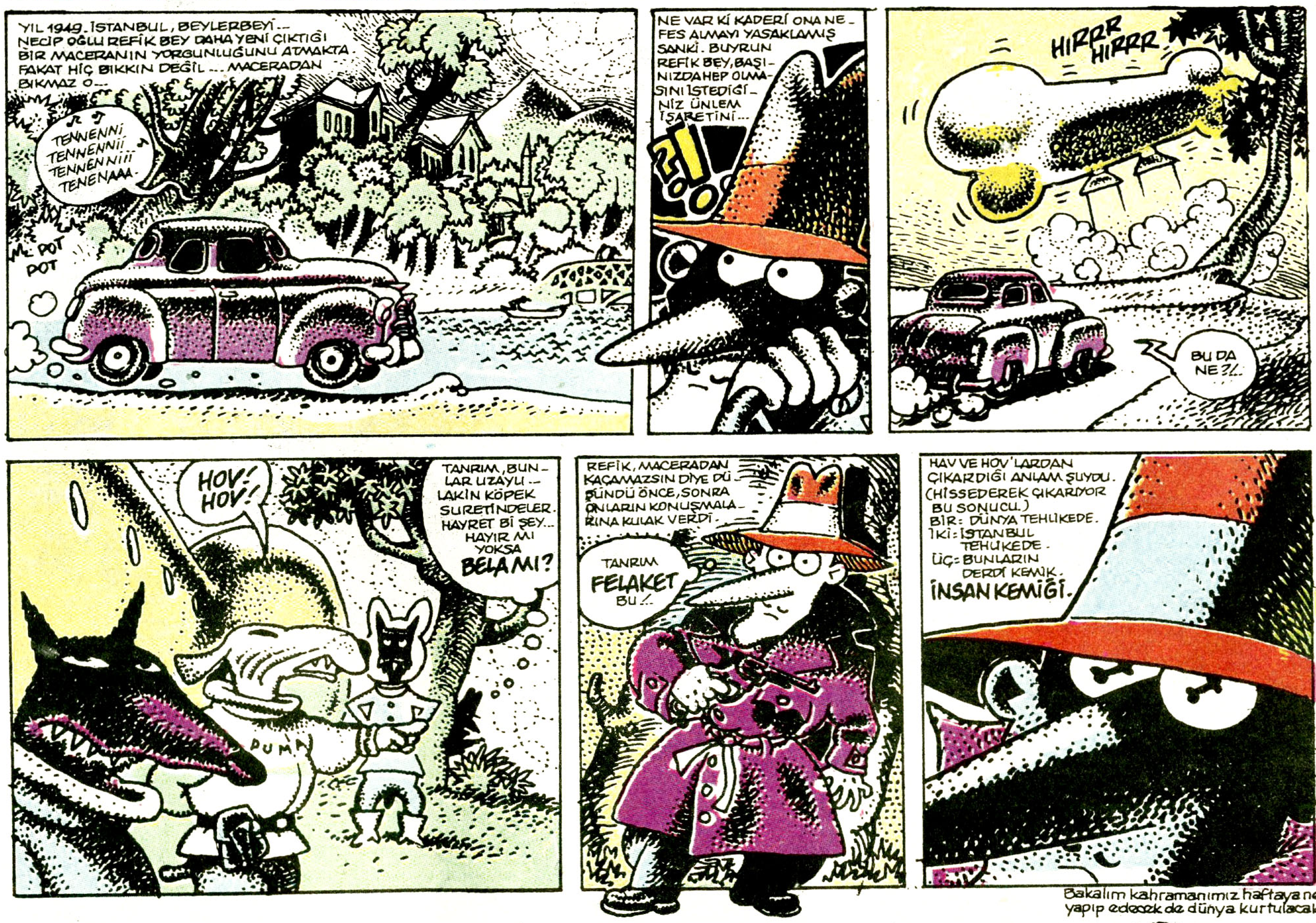

Bakalım kahramanımız haftaya ne yapıp edecek de dünya kurtulacak?..

Dıgıl

Dıgıl'CILAR MERHABA

Üç yaşına giren tek çizgi roman derginiz DIGIL, bundan böyle bu köşede hem mutfağıyla ilgili gelişmelere, hem de sizin Çizgi Roman'la ilgili görüşlerinize yer verecek...

Zamanımızın 8.sanatı olarak geçen Çizgi Roman; Tommiks, Teksas derken DIGIL'la tamamiyla yerli temalarla süslenmiş, en bizden olan biçime varmıştır...

Yıllardır sinemamızın yakalayamadığı inandırıcılığı ve doğallığı, beyaz kartona çini mürekkebiyle aktaran çizgi romancılarımızın daha yapmak istediği çok şey var. Gün geçtikçe daha da güçlenen DIGIL, gerek öz, gerekse biçimdeki yenilikleriyle en güzel olanı yakalama serüvenini sürdürüyor...

Vee... SONER GÜNDAY

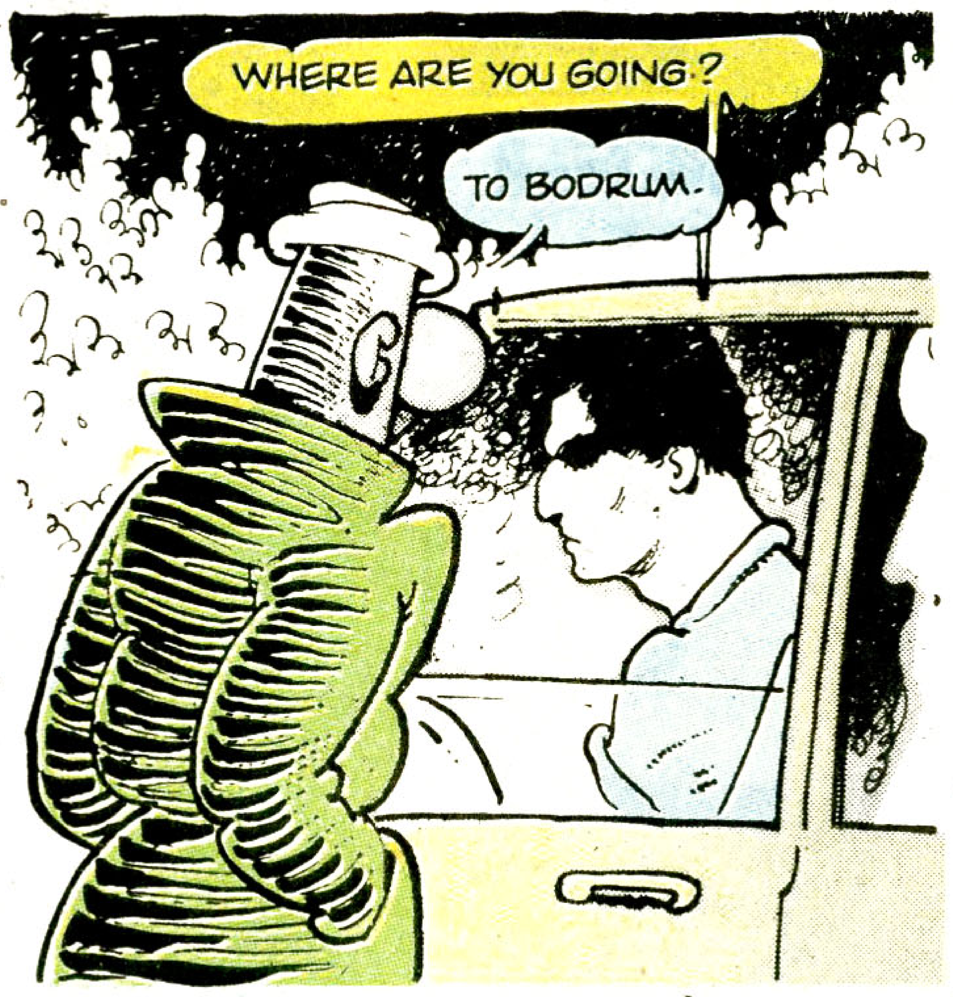

- NEREYE GİDİYORSUN?..

- BODRUMA...

Bir tuhaf dünyasıyla hepimizin gönlünü fetheden bu yetenekli çizer, bu hafta SITKI SEDAT'ın son macerası için döküman toplamaya Bodrum'a gitti... Haftaya tekrar aramızda olacak... ININI-NIIN... "DABANCALAR PATLADI"nın üçüncü bölümü "KİRLİ FİNAL" haftaya başlıyor...

Görüşmek üzere DIG...

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 106
9 MAYIS 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 18. 200, 6 AYLIK: 36. 400, 12 AYLIK:72. 800, TEL: 550 25 04- 6 HAT

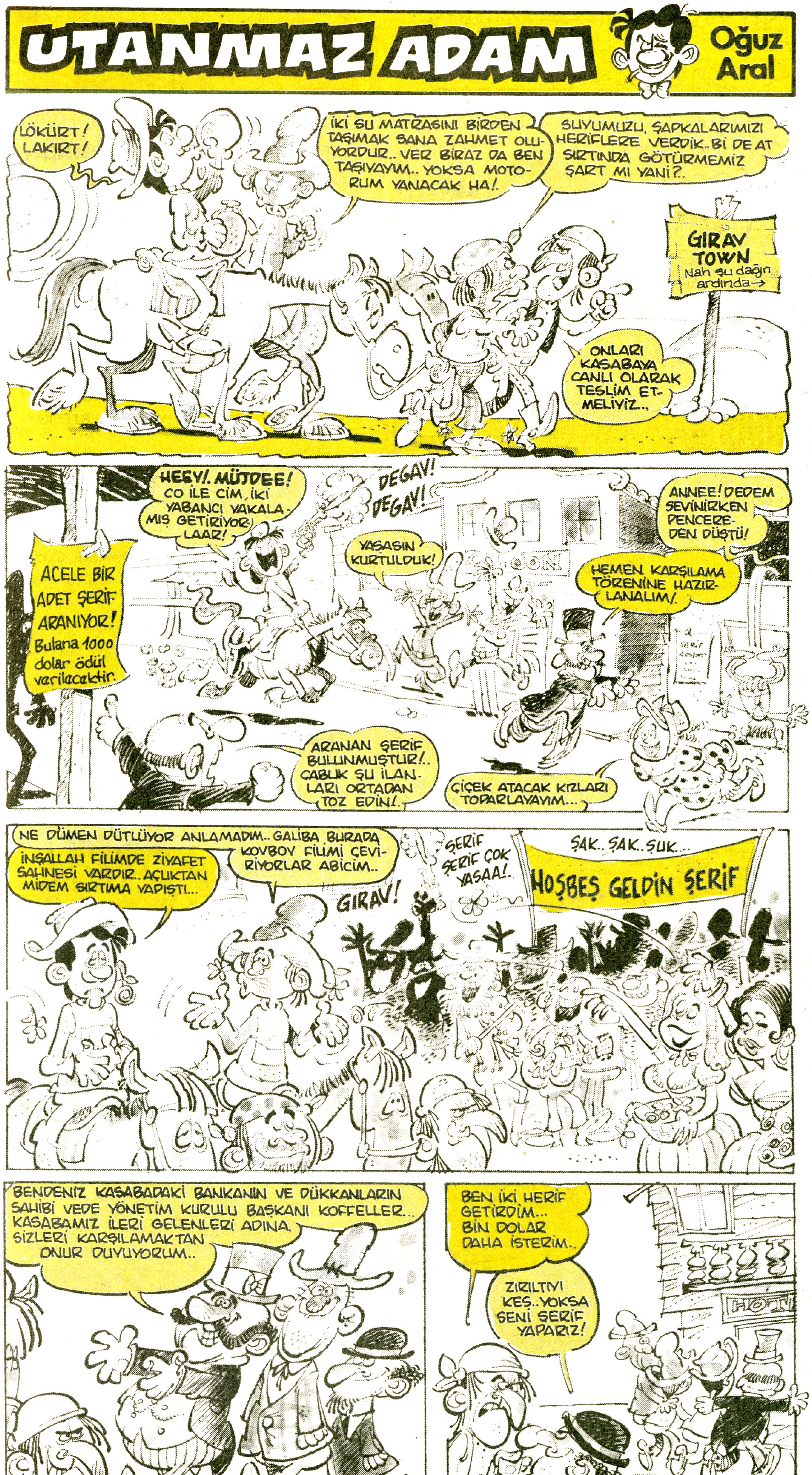
UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
LÖKÜRT! LAKIRT!
İKİ SU MATRASINI BİRDEN TAŞIMAK SANA ZAHMET OLUYORDUR.. VER BİRAZ DA BEN TAŞIYAYIM.. YOKSA MOTORUM YANACAK HA!.
SUYUMUZU, ŞAPKALARIMIZI HERİFLERE VERDİK..Bİ DE AT SIRTINDA GÖTÜRMEMİZ ŞART MI YANİ?..
GIRAV TOWN
Nah şu dağın ardında→
ONLARI KASABAYA CANLI OLARAK TESLİM ETMELİYİZ..
HEEY!. MÜJDEE! CO İLE CİM, İKİ YABANCI YAKALAMIŞ GETİRİYORLAAR!
DEGAV! DEGAV!
ANNEE! DEDEM SEVİNİRKEN PENCEREDEN DÜŞTÜ!
ACELE BİR ADET ŞERİF ARANIYOR! Bulana 1000 dolar ödül verilecektir.
YAŞASIN KURTULDUK!
HEMEN KARŞILAMA TÖRENİNE HAZIRLANALIM!.
ARANAN ŞERİF BULUNMUŞTUR!.. ÇABUK ŞU İLANLARI ORTADAN TOZ EDİN!.
ÇİÇEK ATACAK KIZLARI TOPARLAYAYIM...
NE DÜMEN DÜTLÜYOR ANLAMADIM.. GALİBA BURADA
KOVBOY FİLMİ ÇEVİRİYORLAR ABİCİM..
İNŞALLAH FİLİMDE ZİYAFET SAHNESİ VARDIR.. AÇLIKTAN MİDEM SIRTIMA YAPIŞTI...
GIRAV!
ŞERİF ŞERİF ÇOK YAŞAA!.
ŞAK.. ŞAK.. ŞUK...
HOŞBEŞ GELDİN ŞERİF
BENDENİZ KASABADAKİ BANKANIN VE DÜKKANLARIN SAHİBİ VEDE YÖNETİM KURULU BAŞKANI KOFFELLER... KASABAMIZ İLERİ GELENLERİ ADINA SİZLERİ KARŞILAMAKTAN ONUR DUYUYORUM..
BEN İKİ HERİF GETİRDİM... BİN DOLAR DAHA İSTERİM..
ZIRILTIYI KES.. YOKSA SENİ ŞERİF YAPARIZ!
YORGUN VE AÇ GÖRÜNÜYORSUNUZ.. ŞÖÖLE OTELİMİZE BUYRUN....

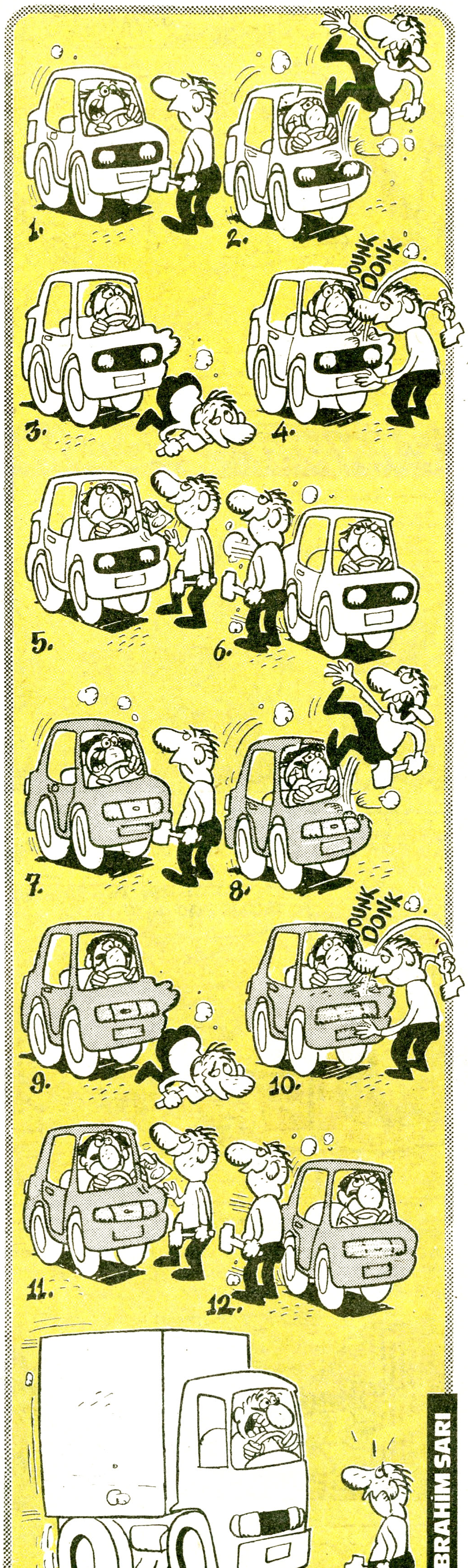
1.
2.
3.
4.
DUNK DONK
5.
6.
7.
8.
9.
10.
DUNK DONK
11.
12.
13.
İBRAHİM SARI

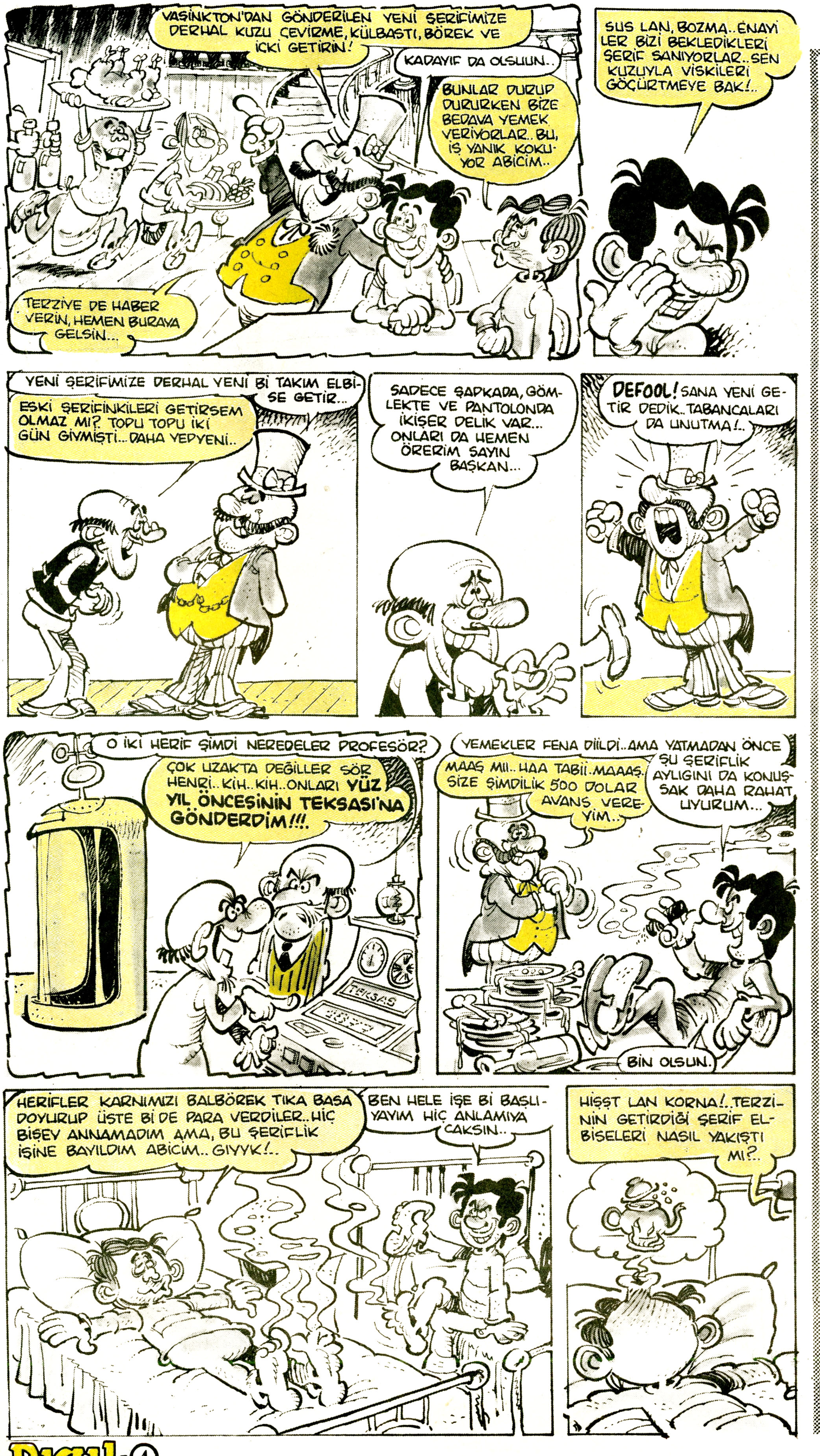

ÖYKÜ

DÖRDÜNCÜ DAKİKADA TELEFON

PAZAR günlerini oldum olası sevmem. Pazarın ertesi pazartesidir çünkü. Pazartesiyi sevmemek hafif kalır, nefret ederim! Belki ilkokuldan kalma bir alışkanlık, pazar günleri hava kararmaya başlayınca içime pis bir sıkıntı düşer, karnım ağrır, ateşim yükselir, yarın okula gitmesem mi?.. Gitmesem olur mu?.. Bensiz de yapılamaz mı İstiklâl Marşı töreni ve tanesi kırk dakikadan beş adet kıl-tüy ders?.. Bana ne lan paydalı kesirlerden?.. Kesirlerden zaten hoşlanmıyorum, üstelik bir de paydalı kesirler!.. Elim mahkûm, giderdim...

E, peki ama siyah önlüklü, beyaz yakalı, iki adet mendilli ve illa ki kırmızı kalemli ilkokul günlerinin artık kesinlikle geride kaldığı bu pazar günü ne bu sıkıntı?.. Barış Manço'nun programını da devirdik 7 ile 77 arasında bir yaşa sahip olma hakkımızı kullanarak, televizyon çekilmez bundan sonra, en iyisi kapatmak, bir sürü gazete ekleriyle birlikte ortalıkta dağınıklık oluşturuyor, kimine şöyle bir bakılmıştır, kimisi hiç dokunulmamış, bir-iki bir şey okunmuştur, belki bir test uygulanmıştır, toplam puan 35-45 arasında, çekingen ve sakinsiniz!.. Hayır, ne gazete, ne kitap, okumak eylemi şu an hiç de çekici gelmiyor, canım sıkkın dedik ya, okumak ve dahi yazmak bir köşede dursun şimdilik. Radyoyu açıp maç dinlemek, birtakım stadlara bağlanıp dakika ve skor almak da olası ama bu hafta futbol maçları yapılmıyor. Anlaşıldı, ya birkaç kutu bira devirip Smokie ya da Cat Stevens eşliğinde tatlı tatlı kestirmek var, veya beş dakika içinde giyinip sokağa fırlamak. Sokak fikri ilginç. Örneğin Ortaköy. Gidilebilir. Mümkün. Dördüncü dakikada telefon çalıyor, tam çıkarken kim ulan bu, alo buyrun?..

-Alo, ben ....

Nokta nokta bey, uzaktan bir akrabamız olduğunu ileri sürüyor, nokta nokta polis karakolunda çalıştığını söylüyor, babamın ve annemin evde olmadığını benden öğreniyor, telefon numarası bırakıyor, çok çok selam söylemeyi ihmal etmiyor, en son "Her zaman beklerim" diyor. "İlk fırsatta" diyorum, ama pek de içimden gelerek söylemediğimi tahmin edersiniz. Hiç tanımadığım bir uzak akrabayı, hem de bir karakolda ziyaret etmek normal şartlarda uzak bir olasılık. Daha bu gece o karakola gideceğimi henüz ne ben biliyorum, ne de o, siz de şimdi öğrendiniz.

Evden çıkış. Hop, Beyoğlu'ndayım. Şöyle bir turalama, canım sinema çekiyor, filmleri kafamda eleye eleye bir tanesinde karar kılıyorum, video denen yaratıktan intikam alırcasına kocaman ak perdede krallar gibi film seyrediyorum. On dakika arada sinemalarda daha önce de rastlaştığım bir arkadaşımı görüyorum, filmin kaliteli olduğu konusunda hemfikiriz, bunları konuştuğumuz süre içinde iki adet sigaramı deve ediyor, çıkışta birlikte Ortaköy'e uğramaya karar veriyoruz. Hop, Ortaköy'deyiz.

Ortaköy, pazar günlerinin artık olağanlaşmış kalabalığı içinde gürültülü ve yer yer geyik muhabbetli. Garsonlar, müşterilere mütemadiyen çay içirmekte iddialı "terörist" bir tutum içindeler. Ortaköy'ün harbi yerli delikanlıları, semtlerini işgal etmiş olan entellerle kapışmak için uygun bir fırsat kolluyorlar, her an bir kıllık çıkabilir tedirginliği yaşanıyor.Her zamanki gibi kitapçıların önü kalabalık, kitaplar inceleniyor, karıştırılıyor, çaktırmadan fiyatlarına bakılıyor, satış her zamanki gibi fazla değil. Bilumum takıların, yumuşak yastıkların, hediyelik küçücük eşyaların, dilim hesabı kek ve böreklerin, özenle çerçevelenmiş çoğunluğu James Dean, Marilyn Monreo ve Şarlo'ya ait fotoğrafların, ressamları şöhretsiz resimlerin, eski sarımtrak fotoğrafların ve daha bir sürü şeyin satışa çıkarıl-

dığı pazar yeri, meraklıları tarafından inatla geziliyor. Sonra akşam oluyor. Ortaköy grileşiyor, tezgâhlar ufak ufak kapanıyor, hesaplar kapatılıyor, tavla ve okey gürültüsü giderek azalıyor, kumpir adı verilen ortadan yarılmış ve içine sosis, mayonez, turşu vs. konulan haşlanmış kocaman patateslerin son satışları yapılıyor.

Ben ve sinemaperver arkadaşım, nerede ve ne olduğu pek önemli değil, gidip bir yerde bir şeyler yiyoruz,illa ki bir yarımsaatimizi tilt oynamakla geçiriyoruz. Sonra?.. Söylemesek de karar vermiş durumdayız zaten, yine nerede ve ne olduğu önemsiz, gidip bir yerde bir şeyler içiyoruz. Bir miktar alkole bulanmakta sakınca yok. Usul usul içiyoruz, zaman geçiyor, içmeye devam, alkol ibresi giderek yükseliyor, mekanın saatiyle birlikte kalkıyoruz. Hava serin, bizde keyifler çakır, gündüz tarifesi çoktan bitmiş, hadi biraz yürüyelim, e hadi yürüyelim. Muhabbete yürüyerek devam ediyoruz, kah geride kalan günler gündeme geliyor, kah ileriye dönük projelerden söz ediliyor, fikir alınıyor, karşılıklı gaz veriliyor. Yağmur çiselemeye başlıyor. Sonra yağmur hızlanıyor. Boş taksi arıyor miyop gözlerimiz. Gözlük camları giderek ıslanıyor.

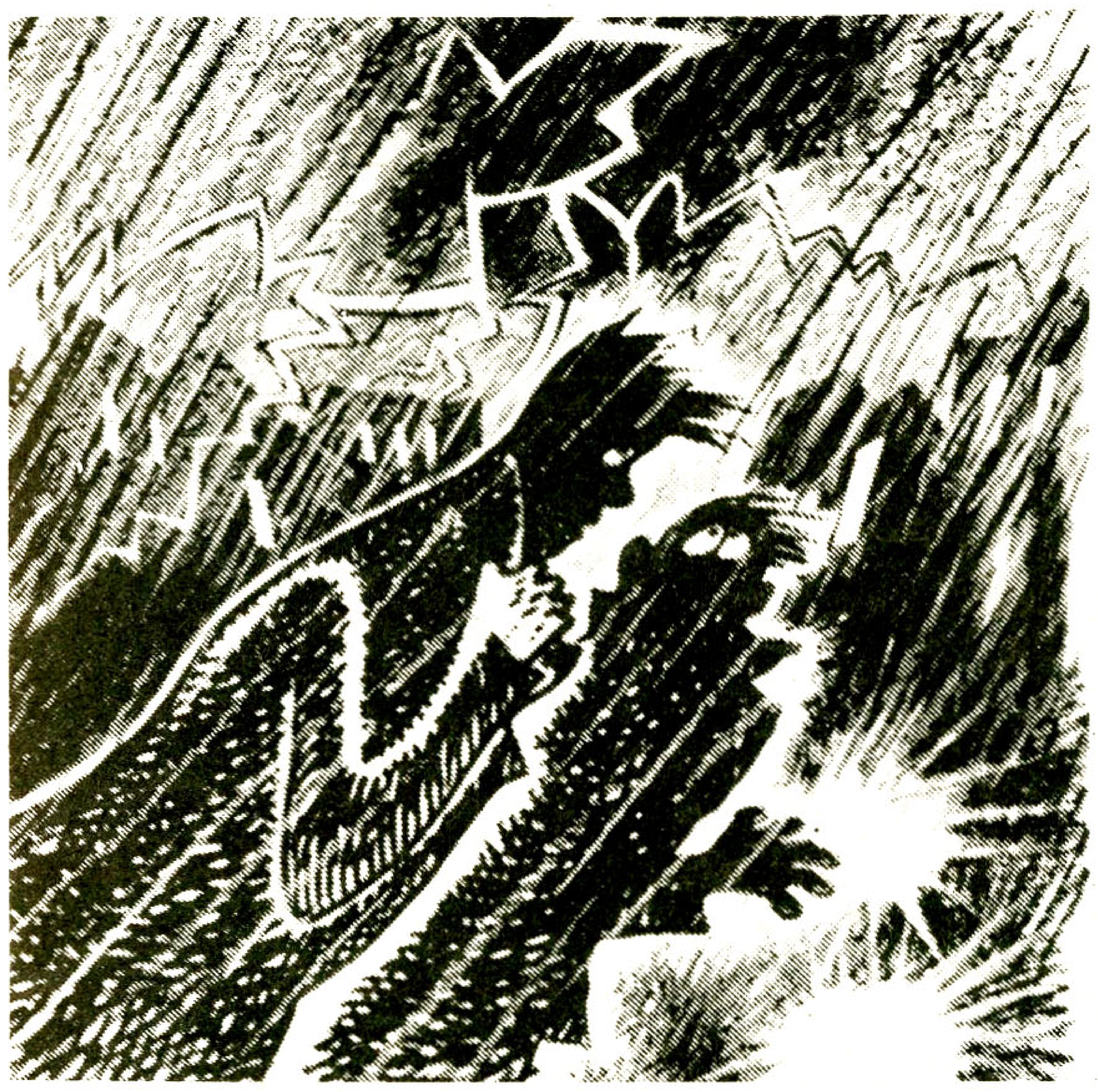

Ve yağmur zıvanadan çıkıyor, bizi tepeden tırnağa ıslatıyor, bütün tersanelerimize giriyor, birdenbire n'ooldu ulan, taksi zaten yoktu, şimdi hiç olmaz, gök dehşet gürlüyor, Tanrı flaşlar patlatıyor, şimşekler çakıyor, arap kızının ne yaptığı şu anda bizi ilgilendirmiyor, yağmur inadına çoğalıyor, bir iki tane sokak lambası da patlayınca enikonu tırsıyoruz. Taksi maksi yok,özel arabalar da tek tük zaten, hızla geçip gidiyorlar yanımızdan.

Biz hıyar gibi ıslanmakla birlikte, taksi umudunu yaşamaya çalışıyoruz bir duvarın dibinde. Tam o sıra, bir araba duruyor yanımızda, polis arabası!.. "Bu saatte burada ne işiniz var, verin kimliklerinizi" demiyorlar, "İsterseniz arabaya buyrun, yol üstünde nokta nokta karakolu var, biraz kurursunuz orda, biz taksi çağırırız" diyorlar. Elbette biniyoruz. Birden aklıma geliyor, "O karakolda benim nokta nokta abim var" diyorum, maksat diyalog olsun. "Ha öyle mi, o da şimdi orada" diyorlar. "Hadi ona bi şaka yapalım. Biz sizi şakacıktan tutuklamış olalım" diye ekliyorlar. Yalakça "kabul" diyoruz. Karakolun önünde arabadan inerken jeton düşüyor. "Ulan tufaya mı geliyoruz?.. Şaka maka hesabına ayağımızla geldik buraya" diyorum içimden. İçeri girer girmez nokta nokta abinin adını bağırıyorum, "Nerdesin abi, hani bugün beni aramıştın ya, biz akrabayız seninle." Nokta nokta abi tanıyor beni, öpüşüp sarılıyoruz. "Bu kadar çabuk geleceğini tahmin etmiyordum, akrabalık dediğin böyle olur" diyor. Bizi getiren polisler şaşkın gülümsüyorlar. Arkadaşım apttallaşmış durumda. Bize çay veriyorlar.

Vedat Özdemiroğlu

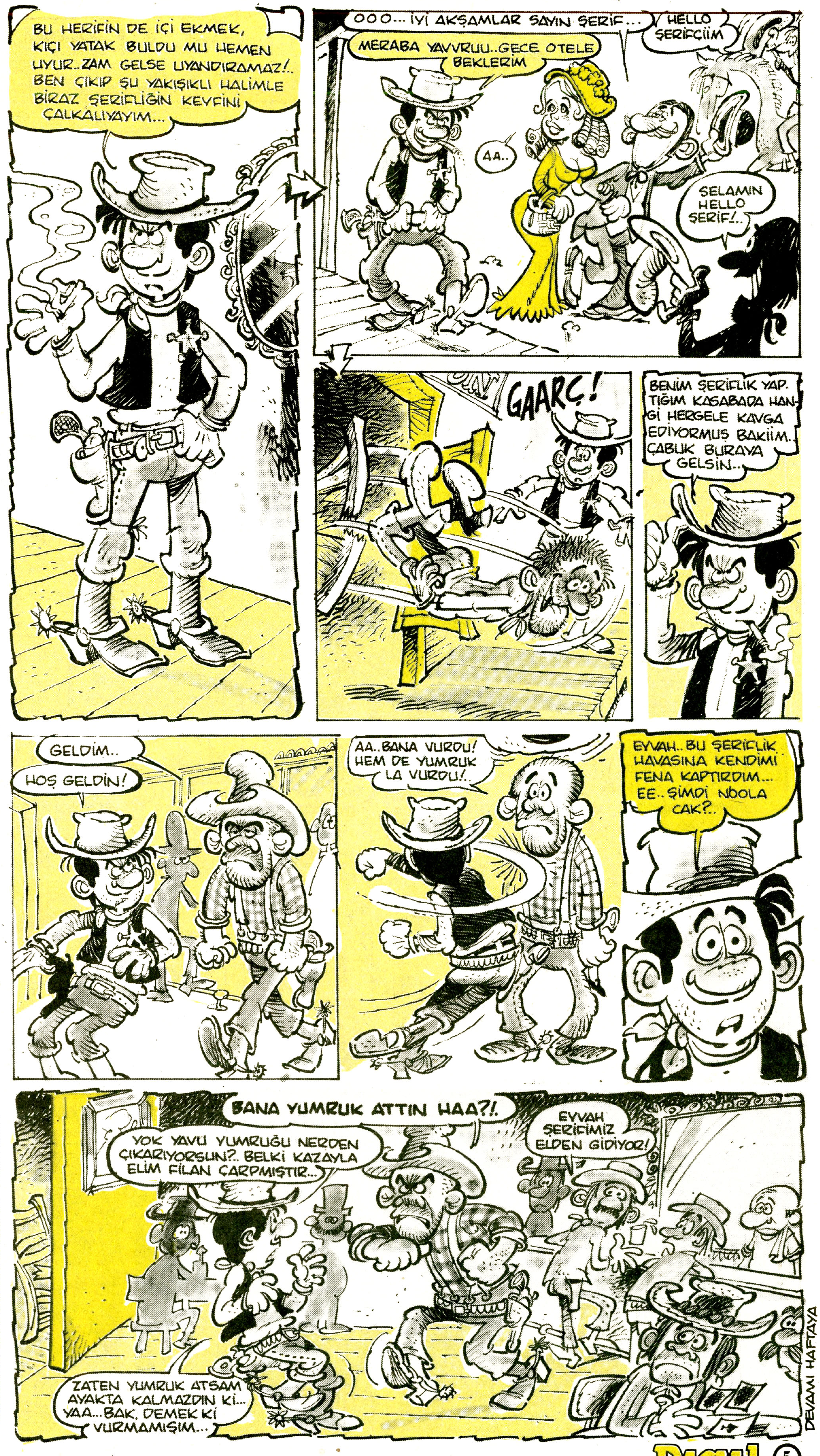

YAVUZ HAKAN

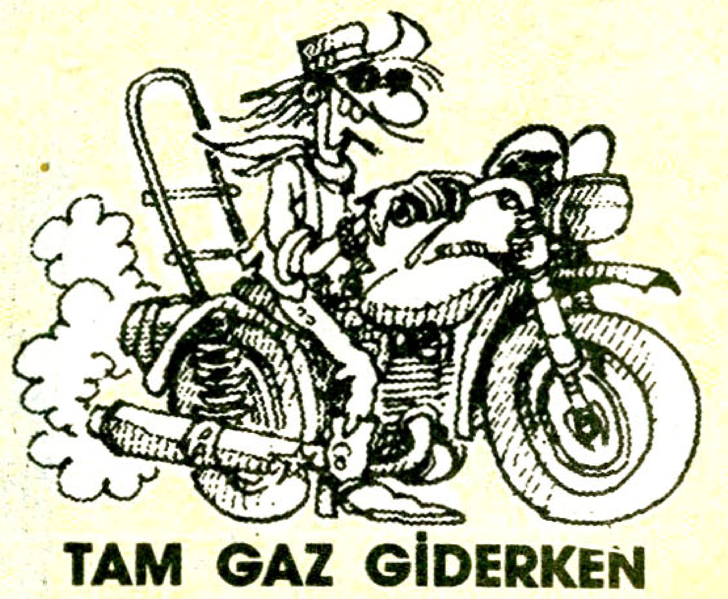

TAM GAZ GİDERKEN

Kuyu gibi uykum var haa. Mağara gibi serin, kapkara bi oda, Robenson kadar yanlız (Cuma da izinli), çıt yok. Kendime, yat borusu gibi bi ooohh çekiip iptal olmaca. Koordinat yok, rüya da istemez, telefonun kementi de yok. Duvardan koparmışım o çıngıraklı yılanı. Hani bi süre ölüm diycem dilim varmıyo.

ÜTÜ

Rubby Tuesday çalıyo, Stones kuduruk kuduruk. Flash Point miş albümün göbek adı. Eh bööle ütü olunca ayakkabımın bağını bile ütülerim.

AT AT

Bilezikleri, yüzükleri benzeri manyetik ve antimanyetik takıntıları, içindeki gazı, dilinin ucundaki çığlıkları, kafandaki kepekleri, gözündeki yaşları.

ARAKLA KENDİNİ

Vazgeç sevgilinin yatağına başka insan hayalleri sokmaktan. Grup sex istiyosan illa üstündeki mikro organizmalar yeter zaaten...

DELİSİN

-Kulaanı tokayla karıştırıyosan,

-Teybinin devir ayarı bozuksa,

-Kutusuz kasetin varsa,

-Kasetlerine kendin kapak resmi yapıyosan, baari iskambil kaadı filan koymuyosan,

-Saçın kafanda emanet gibi durur bi modelse.

-Canın bi çocuk gibi meyva çekmiyosa,

-Tavlada mars oluyosan,

-Kimlik veya pason arkeolojik bulgu gibi yumru yumruysa,

-Sır saklıyosan.

İYİ ELEMANDIR

-Yüzmede seni geçen,

-Gözünden gözlüğünü araklıyabilen,

-Beşte üç şutu basket olan,

-Dansta seninkini kapıp seni bara içicek bişeyler almaya yollıyabilen,

-Çorbayı, çayı senden önce bitiren,

-Eli boş gelmiyen.

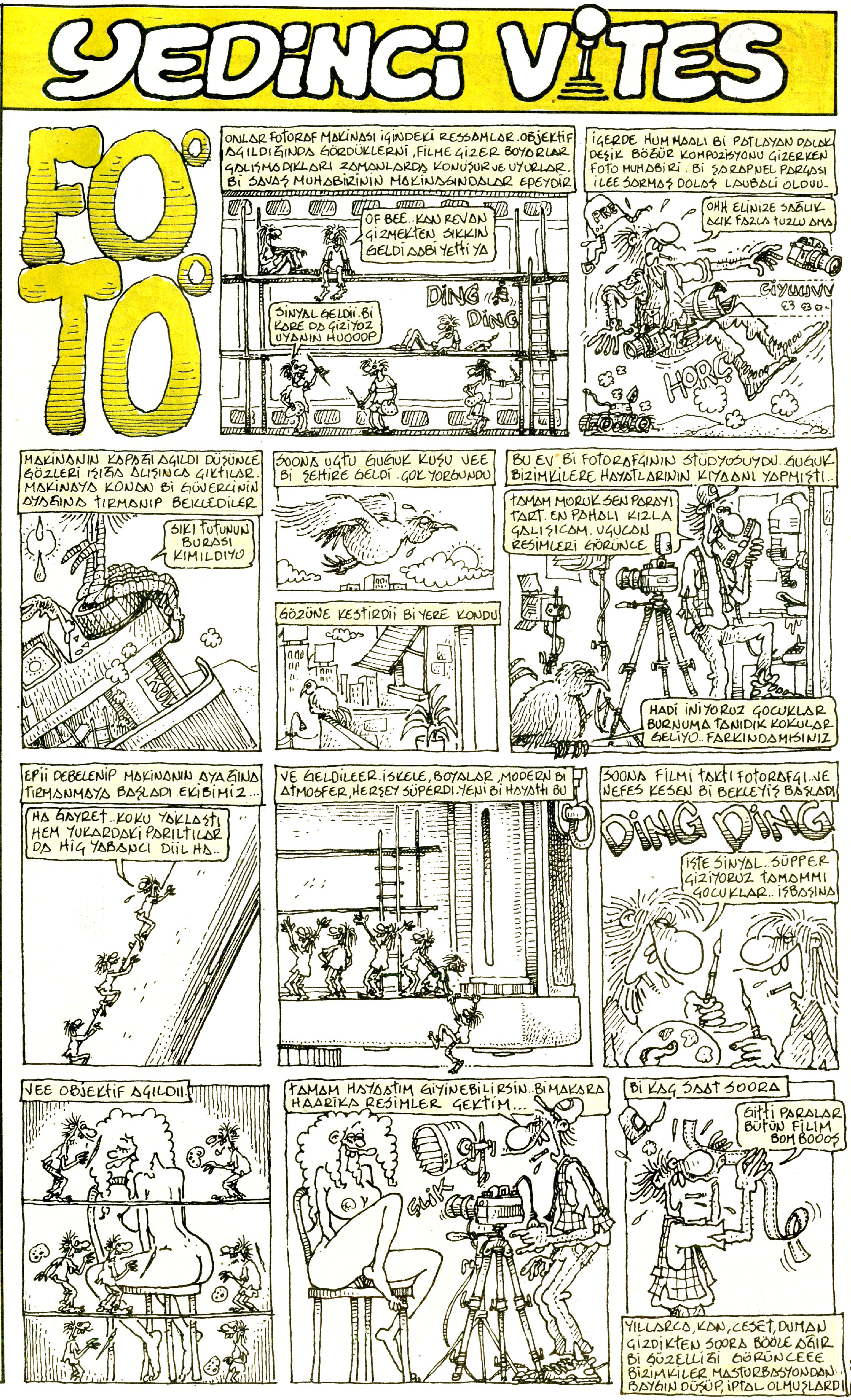

DEVAMI ARKA SAYFADA

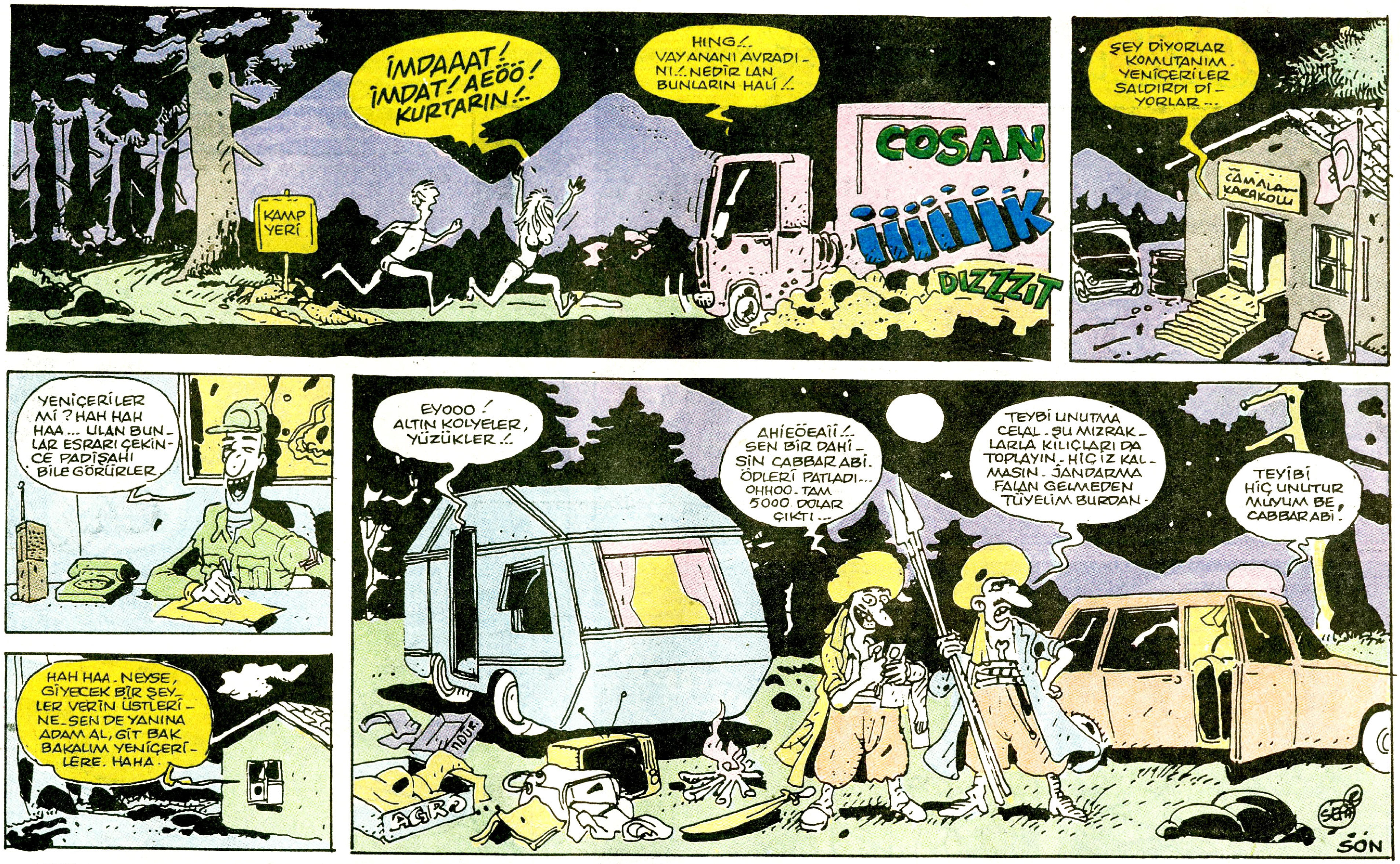

KURNAZ

KAYHAN ERKAN

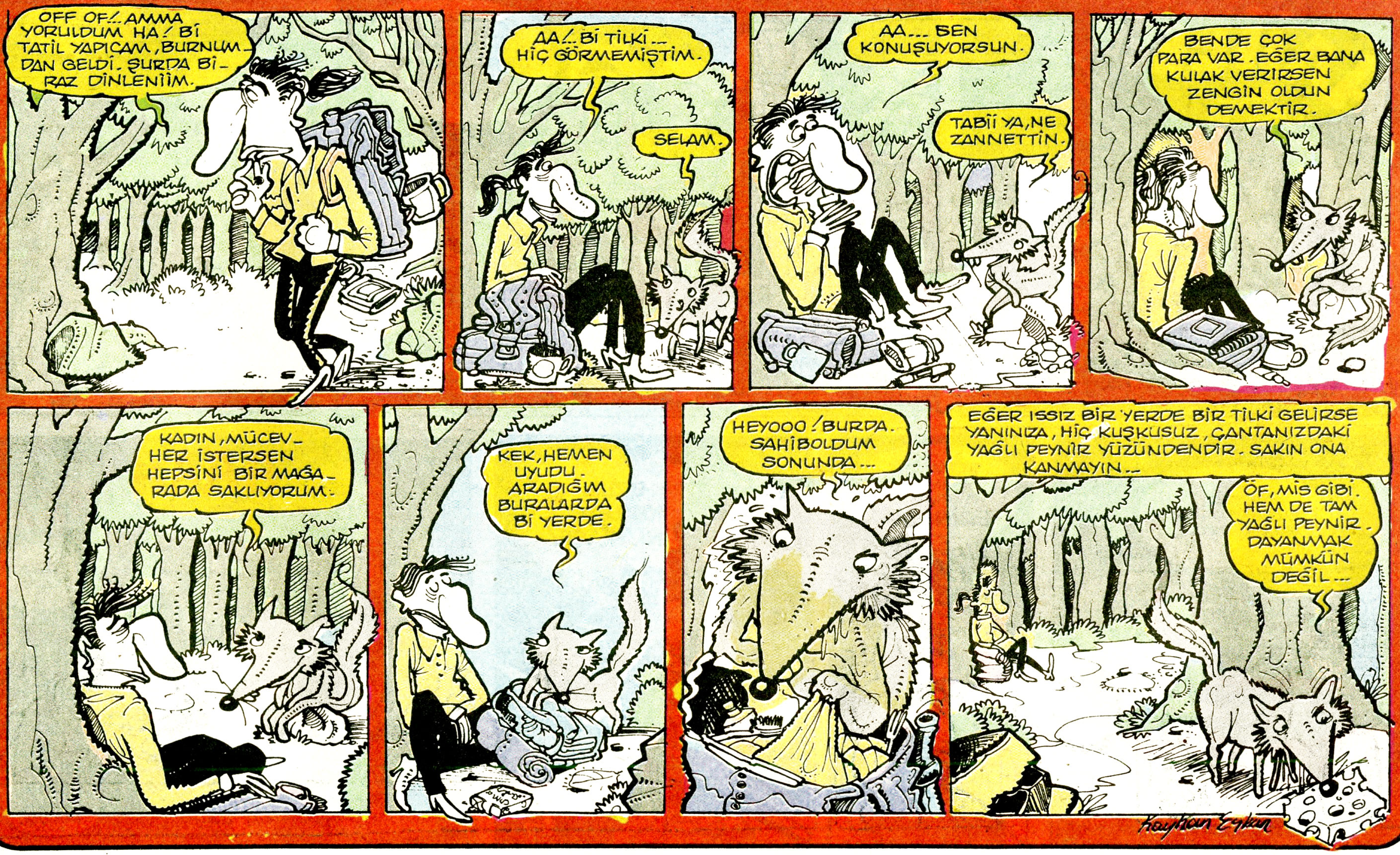

Sevimli RECO

TURGAY TÜYSÜZ

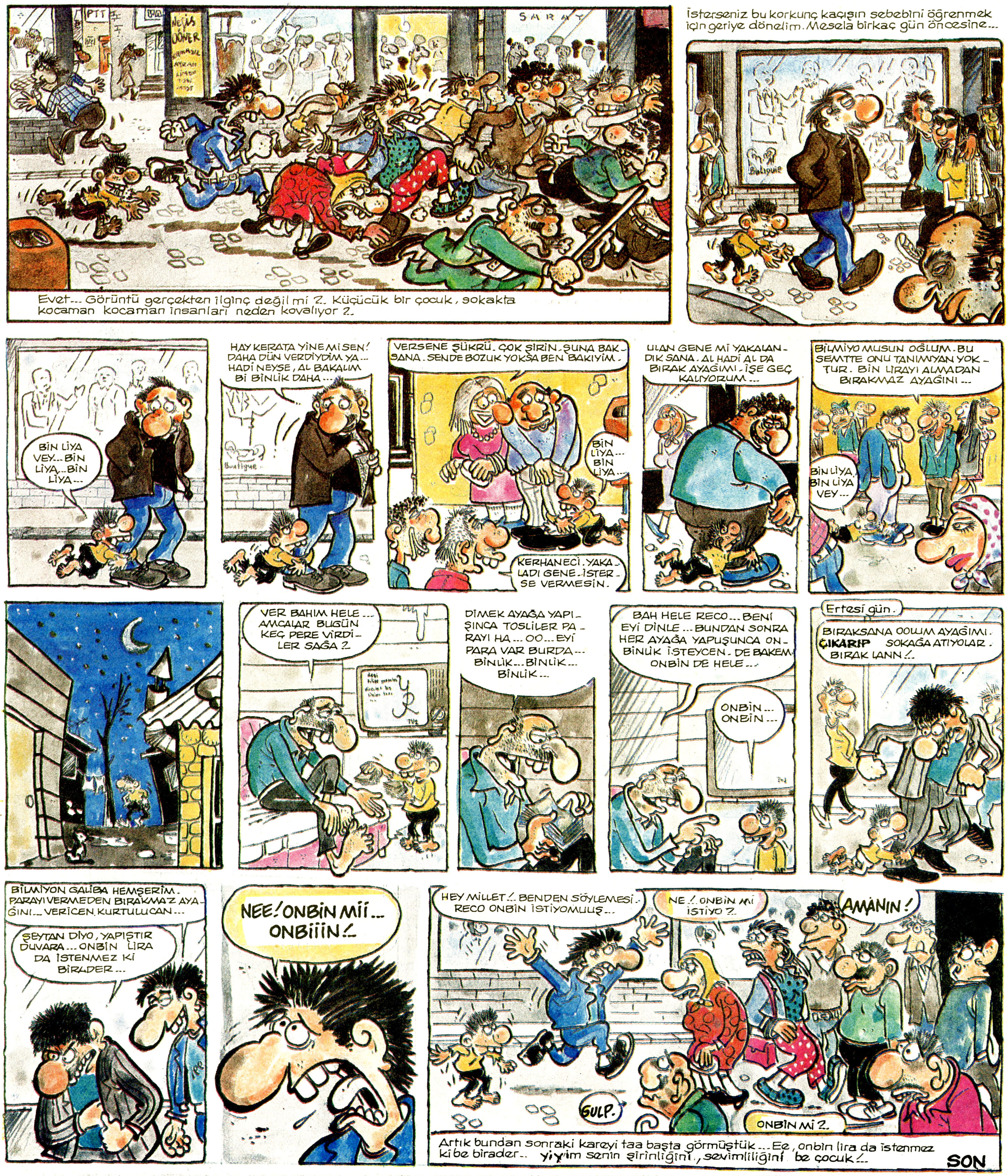

YER GÖSTERİCİ

YAZAN: TEKİN ARAL
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

ADALETÇİ

Birol Bayram

Devamı arka sayfada

ADALETÇİ

Birol Bayram

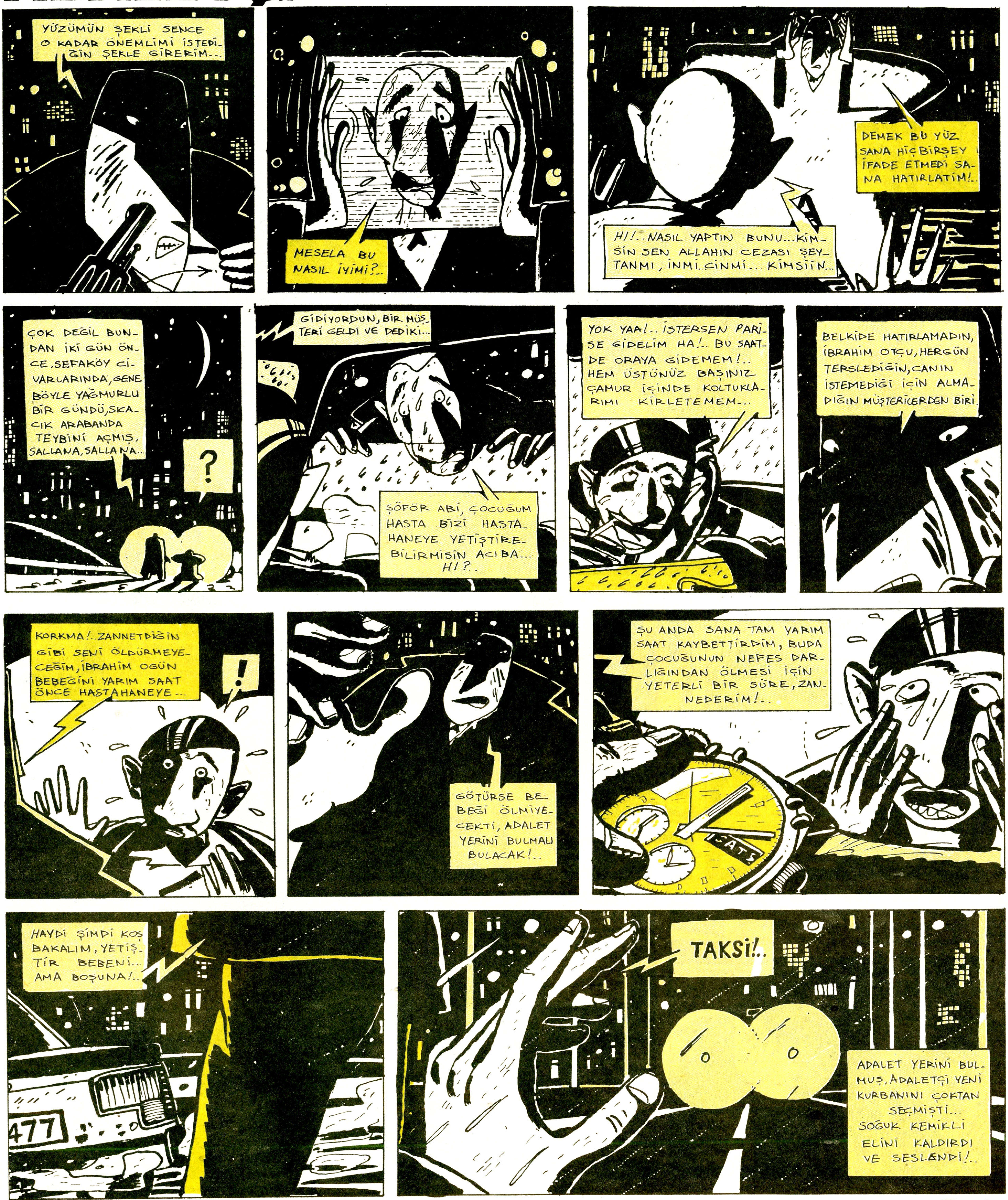

SON

HERKESİN NERMİN

SUAT GÖNÜLAY

Devamı arka sayfada

HERKESİN NERMİN

SUAT GÖNÜLAY

KISMET
Evet... Bu hafta size Kısmet'i anlatıcam. Kısmet'in inanılması çok güç olan hayatını... Evet, başlıyorum. İşte yaşadığı mahalle burası... Şurdaki de... Hani şu zorunlu enerji tasarrufu yapılmakta olanı, karanlık olan) Kısmetlerin evi... Birisi onlara doğru gidiyor... Hadi hayırlısı...
Kısmet de şu aşşadaki çocuk... Fakir ailenin bi tanecik evladı... Gelen kim acaba ?..
TOK TAK TAK
İYİ AKŞAMLAR... SİZİ DE RAHATSIZ EDİYOM, EMME Bİ ŞEYLER GETİRDİMDİ. BUNLAR BİZİM OSMANIN GEÇEN YAZKİ GİYSİLERİ. KERATA BOYLANINCA ÜZERİNE OLMAZ OLDU. BİZ DE DEDİK Kİ, KISMET'E OLUR... GİYSİN YAVRUCAK SEVİNSİN DEDİK...
Komşuları Hilmi amcanın getirdikleri, fazla fazla sevindirdi Kısmet'i.
Okul çağına kadar Hilmi amcanın getirdiklerini giydi... Okula da diğer komşularının getirdiği önlük, çanta, falan filanla başladı...
Okul çağı farklı geçmedi.
HEYY KISMET, NAABER ?..
HEYY, BAKSANA, BUNLAR BENİM GEÇEN SENEKİ KİTAPLAR...
KISMET BEA... BEN BİTİREMEDİM. YER MİSİN ?..
Ne güzel di mi beleş hayat... Hem daha durun bakalım. Olaylar asıl bundan sonra...
İŞTE KISMETÇİM, SANA SÖZÜNÜ ETTİĞİM FABRİKA... BEN İŞİ BÜYÜTTÜĞÜM PEK KULLANAMICAM... HAYIRLI OSSUN...
Bakın, olayları abarttığımı filan düşünüyosunuz, ama inanın dooru söylüyorum... Kısmet'e koca fabrikayı verdiler...
"Aaa, olur mu öyle şey," diyorsunuz. Bu daha bi şey değil. Siz şu yan kareyi bi okuyun hele.
BU BENİM ESKİ KARIM FİGEN. BEN YENİ Bİ TANEYLE EVLENDİM... FİGEN'İ DE SANA GETİRDİM...
Eveet, Kısmet'le Figen evlendiler... Tabii ki Gelinlik ve Damatlıkları, Kısmet'in eski bir arkadaşınınkiydi...
Üç ay sonra bi çocukları oldu...
ŞEYY... KISMETÇİM. BİZ YENİ Bİ TANE YAPTIK. ESKİSİNİ DE SİZE GETİRDİM. HEM DE ERKEK...
19
Derken Kısmet yaşlandı...
BIRAK ARTIK O BASTONU KISMET AMCA. BAK SANA RAHMETLİ DEDEMİN TEKERLEKLİ SANDALYESİNİ GETİRDİM. DAHA RAHAT EDERSİN...
Ve öldü...
FİGENCİM. BİZİM BEYİ BU TABUTLA GÖMMÜŞLERDİ. BOŞUNA MASRAF ETME. KISMET BEYİ BUNA KOYARSINIZ.
Yaa işte böyle... Kendine bi çöp bile alamadan gitti Kısmet... Garip bi yaşamdı ve bitti. Ne diyelim... Allah rahmet eylesin.
AH TANRIM, NE GÜZEL. SİZ DE Mİ ÇİÇEK GETİRDİNİZ... NE ÇOK ÇİÇEK OLDU. BUNU DA ŞU YANDAKİNE KOYALIM, SEVAPTIR. KİMSECİKLER BİR ŞEY GETİRMEMİŞ...
ALİ SİM 1930-1991
Siz mezarın üstündeki isme bakmayın. Kısmet burda gömülü... Zaten başka türlü olsaydı şaşardım. Hadi eyvallah...
SON

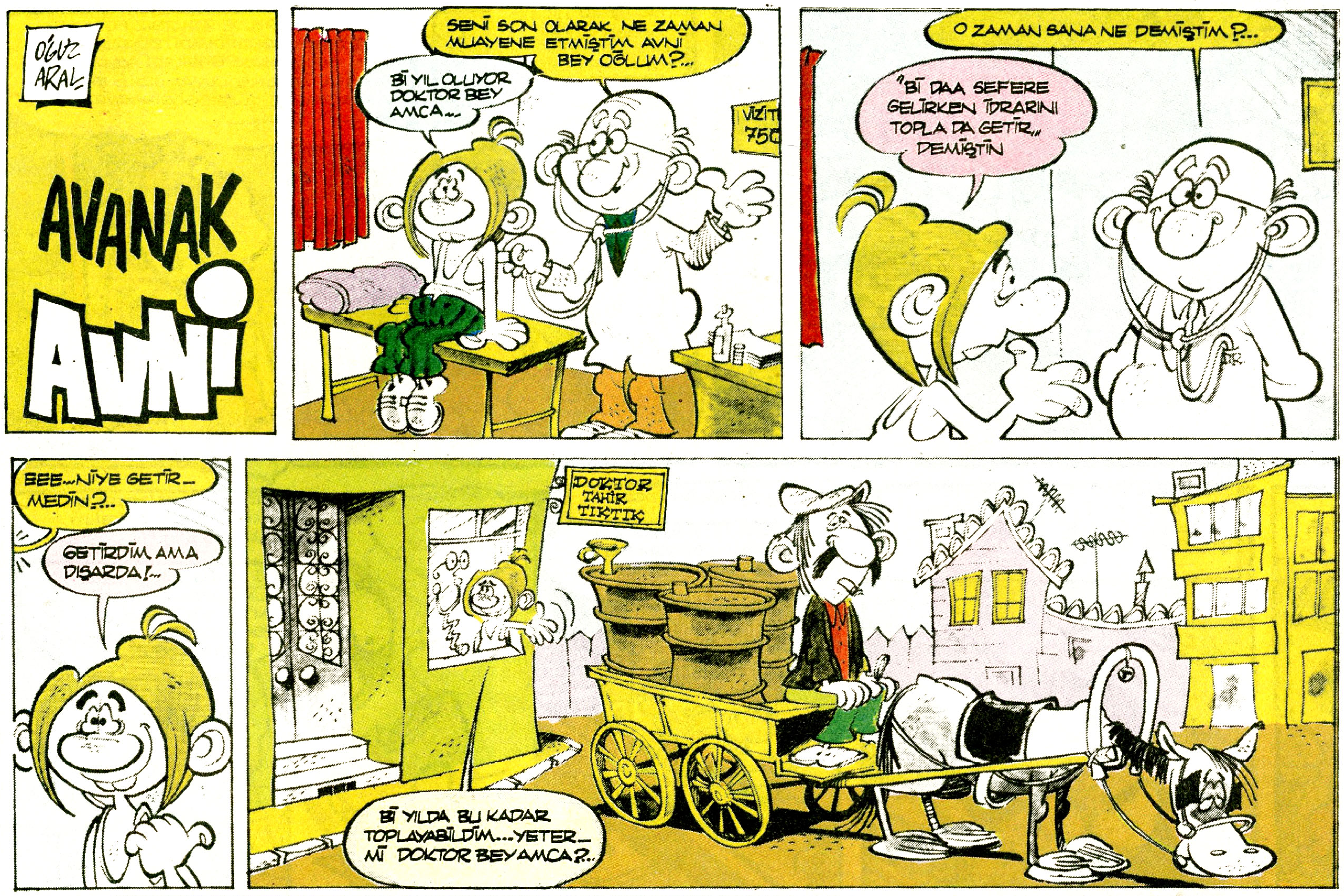

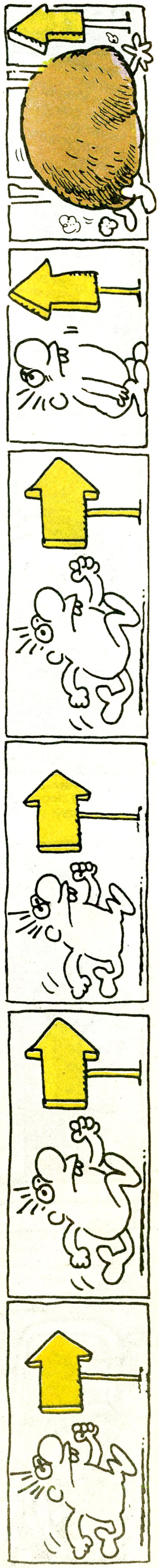

MUSA'NIN MUCİZESİNİN GÜNÜMÜZE YANSIMASI

MURAT + CEM UYGUN